

dygtige Arbejdere, der gerne ville arbejde, uden at kunne faa Erhverv, medens der samtidig indenfor staar et mindre begraenset Antal, som maa arbejde for dem alle sammen. Og det forekommer mig, at som Helhed set er det et Spild af Kræfter, at en mindre Del af Arbejderne skal arbejde for at føde dem, der ikke kunne komme til at arbejde, eller rettere for at holde dem ude fra Arbejdet, som gerne ville arbejde. Den ærede Ordfører fremhævede gentagne Gange, at Forholdet her var dette, ved dette enkelte Forhold, som jeg har paataalt, at hele Udvalget havde ment, at det var fuldstændig forsvareligt, som det er. Jeg finder, det er sørgeligt, at Udvalget virkelig kan finde, at det er fuldstændig forsvareligt at spærre Folk inde i 15 Timer i et lukket Rum og lade dem staa der som Slaver i 15 samfulde Timer fængslede til Arbejdet Søgne- og Helligdage, Dag ud og Dag ind og Nat ud og Nat ind i 365 Dage om Aaret, som den ærede Ordfører udtaler sig. Det forekommer mig, at det er ikke ganske rigtigt set af Udvalget, naar det har set saaledes paa Sagen. Naar Direktionen her i det hele taget udtaler sig, som den gør, naar den siger, at det har viist sig, at Fyrbøderne have det godt, at de ikke have det strængt, at de have lune og lukkede Rum til at arbejde i og have det langt lettere end de fleste andre Arbejdere og for øvrigt alle de Fordele, som de have, naar man læser Direktionens Strivelse, saa skal jeg gerne indrømme, at for Folk, som ikke have rigtig Forstand paa Arbejdsforhold, kunde det se ud, som om disse to Fyrbødere levede i et lille Himmerige. Men jeg vil bede enhver især om at gaa til en hvilken-somhelst Arbejdsgiver og spørge ham, hvorledes hans Folk have det, og de skulle høre, at enhver Arbejdsgiver giver det samme Svar, som Direktionen giver her: Mine Arbejdere have det godt, de have det saadan og saadan og langt bedre end alle øvrige Arbejdere. Det Svar, der her er kommet fra Direktionen, og den Maade, hvorpaa Forholdene, jeg havde nær sagt, ere pnyttede, bedaarer i hvert Tilfælde ikke mig, det har jeg set for meget af den Slags til. Og naar Direktionen ligesaa undskyldende skal angive Grunden, hvorfor der ikke kan gives Fyrbøderne Hviletid, ja ikke en Gang regelmæssig Spiserid til at spise deres Mad sammen med deres Familie, men de skulle staa og spise i det Rum, som den ærede Ordfører mente var saa behageligt, som er opfyldt med Olieudunster og Støv, der følger med Arbejdet, og det ser dog løjerligt ud, saa siger den, at Grunden er, at Maskinerne stadig skulle være i Virksomhed. Men der

er dog andre Midler til at vedblive, der er det Middel, jeg har anvist, at ansætte en Mand til, saa der en Gang imellem kan ske Afløsning. Det kan jo godt være, at den ærede Ordfører finder Behag i at være i saadanne Rum, hvor der arbejdes, hvor en Dampmaskine snurrer rundt, hvor Barmen fordunster Olien, saa Luften er fed og tyk, hvor Kulstøv ryger omkring i den fede, olie-mættede Luft og sætter sig i Lungerne paa Arbejderne, saa at de samtidig med at de spise saa og saa mange Procent Smørrebrød, sluger saa og saa mange Procent Kulstøv og Olie. Det kan være, at den ærede Ordfører finder sig tilpas i saadanne Rum. Naturen har indrettet os Menneſter meget forstfelligt, men jeg tror ikke, at Flertallet af Menneſtene ville gøre det, jeg tror, at de fleste holde af, naar de have været ved deres Arbejde, da at vadste sig, at tage deres fedtede Arbejdstøj af og vadstede og rene at gaa hjem i deres Familie og spise deres Mad og saa gaa tilbage til Arbejdsstedet igen. Jeg tror ikke, at de fleste Menneſters Natur er saaledes som den ærede Ordførers, at de hellere ville spise deres Mad i saadanne Rum, som han sandt saa behagelige. Jeg tror, at Tingets Medlemmer ved nøjere Overvejelse ville komme til samme Anskuelse som jeg, idet jeg vedblivende ikke kan se andet, end at det er en inhuman Maade, paa hvilken Staten stiller sig, ikke alene lige overfor disse men ogsaa lige overfor mange andre Arbejdere, men ved denne Behandling er der jo kun Anledning til at paatale disse Arbejders Raar, og at der bør gøres noget for at forandre dette Forhold, og det er derfor, at jeg gentager min Genſtilling til den højtærede Justitsminister om til Sjæbe Behandling at stille Forslag om Ansættelse af en eller maaste to Fyrbødere mere, for at Arbejdstiden kan blive noget mere menneſkelig, saa at disse Arbejdere kunne faa den Hviletid og hvad andre Menneſter ellers gerne ville have, naar de have arbejdet.

Veth: Det var en Misforstaaelse af den ærede Ordfører, naar han opfattede mine Øringer saaledes, som om de gik ud paa, at Retsbetjentene vare for højt lønede. Det har jeg ikke sagt noget om. Om de ere for højt lønede eller ikke, eller hvorledes de ere lønede, har jeg ikke udtalt det allermindste om og ønsker heller ikke at gøre det i dette Djeblif. Nej, det, jeg udtalte, var, at Overdommerne vare for lavt lønede. De begyndte med 3,200 Kr. + 432 Kr. i Ør-tidstillæg. Det forekommer mig temmelig lidt for en Mand, der skal være Overdommer og dog helst maa indtræde i en saadan